

Octava de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 18-25 ianuarie 2024

**„Să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău ...
și să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”
(Luca 10,27)**

Să căutăm unitatea de-a lungul întregului an

Octava de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor se celebrează, conform tradiției, în perioada 18-25 ianuarie a fiecărui an. Acest interval de timp a fost propus de către Paul Wattson în anul 1908, acoperindu-se astfel perioada liturgică dintre sărbătoarea Sf. Petru și cea a Sf. Pavel, conform ritului roman. Prin urmare, alegerea acestei perioade de timp are o profundă semnificație simbolică. În emisfera sudică însă, unde luna ianuarie reprezintă o perioadă de vacanță, s-a preferat adoptarea unei alte date, în preajma sărbătorii Rusaliilor, o perioadă, de asemenea, simbolică pentru unitatea Bisericii.

Luând în considerare această flexibilitate, fiecare comunitate creștină este invitată să caute și să promoveze unitatea Bisericii, prin rugăciuni și acțiuni specifice, *de-a lungul întregului an*, pentru a se înainta, astfel, pe calea unității depline dorită de Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Textul biblic pentru anul 2024

Luca 10,25-37

²⁵ În acel timp, iată că un învățat al Legii s-a ridicat ca să-l pună pe Isus la încercare, spunând: „Învățătorule, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?” ²⁶ El i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citești?” ²⁷ Acesta, răspunzând, a zis: „Să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuți!” ²⁸ El i-a spus: „Ai răspuns bine, fă aceasta și vei trăi!” ²⁹ Acela însă, voind să se justifice, i-a spus lui Isus: „Și cine este aproapele

meu?”³⁰ Isus a continuat: „Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut în mâna tâlharilor care, după ce l-au dezbrăcat și l-au strivit în bătaie, au plecat, lăsându-l pe jumătate mort.”³¹ Din întâmplare, a trecut pe drumul acela un preot, dar, văzându-l, a trecut mai departe.³² La fel și un levit, fiind prin locul acela, văzându-l, a trecut mai departe.³³ Dar un samaritean oarecare ce călătorea, a venit lângă el și, văzându-l, i s-a făcut milă.³⁴ Apropiindu-se, i-a legat rănilor turnând untdelemn și vin. Apoi, urcându-l pe animalul său de povară, l-a dus la un han și i-a purtat de grijă.³⁵ În ziua următoare, a scos doi dinari, i-a dat hangiului și i-a spus: «Îngrijește-te de el și ceea ce vei mai cheltui îți voi da când mă voi întoarce!»³⁶ Cine dintre aceștia trei crezi că este aproapele celui căzut în mâinile tâlharilor?”³⁷ El a răspuns: „Cel care a avut milă de el”. Atunci Isus i-a spus: „Mergi și fă și tu la fel!”

Introducere teologică și pastorală la tema anului 2024

**„Să-L iubești pe Domnul Dumnezeu tău ...
și să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”
(Lc 10,27)**

Materialul ajutător pentru Octava de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2024 a fost pregătit de un grup ecumenic local din Burkina Faso, coordonat de comunitatea locală *Chemin Neuf* (Comunitatea *Chemin Neuf*, de acum înainte CCN). Tema aleasă este „Să-L iubești pe Domnul Dumnezeu tău [...] și să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți” (Lc 10,27). Cei care au fost implicați în redactarea textului – frați și surori din Arhidieceza Catolică de Ouagadougou, din Bisericile protestante, din organisme ecumenice și din CCN din Burkina Faso – au colaborat cu generozitate la redactarea rugăciunilor și a reflecțiilor, trăind această experiență de lucru împreună ca un adevărat drum de convertire ecumenică.

A-L iubi pe Dumnezeu și pe aproapele într-o situație în care siguranța personală și socială este pusă în pericol

Burkina Faso se află în Africa de Vest, în regiunea Sahel, care include teritoriile vecine Mali și Niger. Se întinde pe 174.000 km² și are 21 de milioane de locuitori, aparținând celor aproximativ 60 de grupuri etnice. În termeni religioși, aproximativ 64% din populație este musulmană, 9% aderă la religiile tradiționale africane și 26% este creștină (20% catolică, 6% protestantă). Aceste trei grupuri religioase sunt prezente în fiecare regiune a țării și practic în fiecare familie.

Burkina Faso se confruntă cu o criză gravă care subminează siguranța personală și socială și care implică toate comunitățile de

credință. După un atac jihadist major organizat din afara țării în 2016, situația de securitate din Burkina Faso și, în consecință, coeziunea socială a țării s-au deteriorat dramatic. Țara a suferit o proliferare prelungită a atacurilor teroriste, a ilegalităților și a traficului de ființe umane; o situație care a provocat peste trei mii de morți și aproape două milioane de persoane strămutate în interiorul țării, în timp ce au fost închise mii de școli, centre de sănătate, primării și o mare parte dintre infrastructurile socio-economice și de transport au fost distruse. Atacurile țintite împotriva unor grupuri etnice specifice agravează riscul conflictelor interne între comunități: această situație alarmantă pentru securitate subminează coeziunea socială, pacea și unitatea națională.

Bisericele creștine în special au fost obiect al atacurilor armate: preoți, pastori și cateheți au fost uciși în timpul cultului și încă rămâne necunoscută soarta rezervată celorlalți care au fost răpiți. La momentul redactării acestui text, peste 22% din teritoriul național se află în afara controlului statului. Creștinii nu mai pot practica deschis credința lor în aceste contexte; de fapt, din cauza terorismului, majoritatea bisericilor creștine din nordul, estul și nord-vestul țării au fost închise și nu mai există niciun cult creștin public în multe dintre aceste zone. Acolo unde cultul este încă posibil – de regulă în orașele mari și sub protecția poliției –, a fost totuși necesar să se scurteze celebrările pentru a le asigura siguranța.

În pofida eforturilor statului, cât și ale comunităților religioase, trebuie recunoscut, din păcate, că țara devine din ce în ce mai instabilă pe măsură ce grupurile extremiste se răspândesc. Cu toate acestea, crește o anumită solidaritate între religiile creștină, musulmană și tradiționale, ai căror lideri se angajează pentru a găsi soluții durabile în favoarea păcii, a coeziunii sociale și a reconcilierii. Un exemplu în acest sens este Comisia pentru dialogul creștinomusulman a Conferinței Episcopilor Catolici din Burkina Faso – Niger, care depune un efort considerabil pentru a promova dialogul și cooperarea între religii și grupuri etnice.

Ca răspuns la apelurile lansate de guvern de a se ruga pentru pace, coeziune socială și reconciliere, fiecare Biserică continuă să promoveze momente zilnice de rugăciune și posturi. În afară de asta, s-a intensificat acțiunea comună din partea diferitelor comunități catolice și protestante pentru a oferi asistență celor evacuați, prin organizarea de întâlniri de reflecție și de sensibilizare menite să ofere o mai bună înțelegere a situației, să promoveze valoarea fraternității și să dezvolte strategii pentru a reconstrui o pace durabilă. Această speranță se reflectă și în proverbul tradițional Mossi¹: „Oricât de grea și lungă ar fi lupta, va veni timpul reconcilierii”.

---

¹ Mossi constituie cel mai mare grup etnic din Burkina Faso.

Invitația de a lucra împreună la redactarea textelor pentru Octava de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2024 provoacă diferitele Biserici din Burkina Faso să meargă, să se roage și să lucreze împreună în iubire reciprocă în această perioadă dificilă pentru țară. Iubirea lui Cristos care-i unește pe toți creștinii este mai puternică decât diviziunile, iar creștinii din Burkina Faso se angajează să parcurgă calea iubirii față de Dumnezeu și față de aproapele. Ei au încredere fermă că iubirea lui Dumnezeu va învinge violența care afectează actualmente țara lor.

Centralitatea iubirii în viața creștină

Iubirea este ADN-ul credinței creștine. Dumnezeu este iubire și „iubirea lui Cristos ne-a unit ca una”². Găsim identitatea noastră comună în experiența iubirii lui Dumnezeu (cf. *In* 3,16) și manifestăm această identitate lumii în măsura în care ne iubim unii pe alții (cf. *In* 13,35). În textul ales pentru Octava de Rugăciune 2024 (*Lc* 10,25-37), Isus reafirmă învățătura ebraică tradițională conținută în *Cartea Deuteronomului* 6,5: „Să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toată puterea ta”, iar în *Cartea Leviticului* 19,18b: „Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”.

În textul evanghelic ales pentru Octava de Rugăciune, învățătorul Legii îl întreabă imediat pe Isus: „Dar cine este aproapele meu?”. Era vorba de o întrebare – cea referitoare la extinderea obligației biblice de a iubi – mult dezbătută între învățătorii Legii. În mod tradițional, se credea că se extinde asupra israeliților și asupra străinilor rezidenți, dar, de-a lungul timpului, din cauza impactului invaziilor din partea puterilor străine, s-a ajuns să se înțeleagă faptul că porunca nu se aplică străinilor din forțele de ocupație și, ulterior, în timp ce ebraismul însuși devenea fragmentat, era aplicabilă numai propriei facțiuni particulare. Întrebarea adresată lui Isus de învățătorul Legii este, așadar, provocatoare, iar el răspunde cu o parabolă care ilustrează modul în care iubirea se extinde cu mult dincolo de limitele imaginare de învățătorul Legii.

Mulți dintre scriitorii creștini din primele secole – de exemplu, Origen, Clement Alexandrinul, Ioan Gură de Aur și Augustin – au citit în această parabolă direcția planului lui Dumnezeu pentru mântuirea lumii. Ei au văzut în omul care cobora de la Ierusalim imaginea lui Adam – deci a întregii omeniri – care cobora din paradis spre această lume, plină de pericole și de fragilități, iar tâlharii ca imagine a puterilor pământești ostile care asaltează omenirea. Ei l-au văzut pe Cristos însuși în figura samariteanului care, mișcat de compasiune, a venit în ajutorul omului bătut și pe moarte, i-a îngrijit rănilor și l-a dus în siguranță într-un han, văzut ca imagine a Bisericii. Promisiunea samariteanului de a se întoarce a

---

² *Ubi caritas* (atribuit lui Paulin de Aquileia).

fost interpretată ca o prefigurare a promisiunii întoarcerii Domnului.

Creștinii sunt chemați să acționeze asemenea lui Cristos, să iubească precum bunul samaritean, arătând milostivire și compasiune față de cei aflați în nevoie, făcând abstracție de identitatea lor religioasă, etnică sau socială. Forța care determină salvarea și ajutorarea celor aflați în nevoie nu trebuie să conștie în faptul de a împărtăși aceeași identitate, ci în faptul de a-i considera ca fiind „aproapele”. Totuși, această viziune despre iubirea față de aproapele pe care Isus ne îndeamnă să o urmăm este sever pusă la încercare în lumea de astăzi. Îndeosebi în Burkina Faso, capacitatea de a iubi asemenea lui Cristos este inhibată de războaiele din multe regiuni, de dezechilibrele în relațiile internaționale și de inegalitățile cauzate de schimbările structurale impuse de puterile occidentale sau de alte organisme externe. Dar numai învățând să se iubească unii pe alții, în pofida diferențelor, creștinii pot deveni aproapele pentru ceilalți, urmând exemplul samariteanului din Evanghelie.

Calea ecumenică

Isus s-a rugat ca discipolii Săi să fie toți una (cf. *In* 17,21): din acest motiv creștinii nu pot să-și piardă speranța sau să înceteze să se roage și să lucreze pentru unitate. Ei sunt uniți, în Cristos, de iubirea lor comună față de Dumnezeu și de conștientizarea că sunt iubiți de Dumnezeu. Când se roagă, Îl adoră și Îl slujesc pe Dumnezeu împreună, se recunosc reciproc în aceeași experiență de credință, și totuși transpunerea acestei conștientizări în relații vitale între Biserici, chiar și în Burkina Faso, rămâne o provocare deschisă. Lipsa reciprocă de cunoaștere între Biserici și suspiciunea reciprocă slăbesc angajarea de a merge pe calea ecumenică. Unii se pot teme că ecumenismul duce la pierderea identității confesionale și împiedică „creșterea” Bisericii lor, dar o astfel de rivalitate între Biserici este contrară rugăciunii lui Isus. Asemenea preotului și levitului din textul evanghelic, creștinii adesea nu profită de ocazie pentru a intra în relație cu frații lor și cu surorile lor din cauza acestei temeri. În timpul acestei Octave de Rugăciune pentru Unitate, să cerem Domnului să vină în ajutorul nostru, să îngrijească rănilor noastre și astfel să ne permită să parcurgem calea ecumenismului cu încredere și speranță.

Unitatea creștinilor în slujba unei păci și a unei reconcilieri mai ample

Contextul particular din Burkina Faso reflectă nevoia de a pune iubirea în centrul căutării păcii și a reconcilierii. Această căutare a fost adesea subminată de pierderea valorilor și a unui simț comun de umanitate și de o grijă tot mai mică față de binele comun, față de corectitudine, integritate și simț civic. Sărăcirea spirituală și căutarea de profituri ușoare au slăbit ulterior urmărirea

reconcilierii; în fața acestei situații, imperativul de a mărturisi iubirea lui Dumnezeu devine și mai presant.

De la diviziune la unitate în Burkina Faso

Comunitățile creștine din Burkina Faso se angajează să trăiască porunca iubirii reciproce prin ospitalitate reciprocă, așa cum este deosebit de evident în timpul Ocatvei de Rugăciune. Aceleași comunități, de fapt, au folosit resurse umane și financiare pentru a traduce textul ecumenic francez al *Bibliei* în limbile locale (Traduction Oecuménique de la Bible), astfel încât să-i poată conduce pe creștini la „hanul” din cuvântul lui Dumnezeu (cf. *Lc* 10,34); în afară de asta, vizitează diferitele Biserici pentru a participa la celebrările respective; cooperează în promovarea fraternității umane, a păcii și a securității în Burkina Faso și Îl duc pe Cristos fraților atunci când îngrijesc rănilor celor care cad în strânsoarea sărăciei și a greutății.

Totuși, așa cum spune un proverb african: „Copacul nu trebuie să ascundă pădurea”, iar aceste exemple ecumenice pozitive nu pot ascunde numeroasele capcane care mai rămân în căutarea unității. În pofida eforturilor lor de a fi aproape față de toți cei care Îl mărturisesc pe Dumnezeu Unul și Întreit, Bisericile din Burkina Faso trudesc să se iubească realmente unele pe altele, așa cum a poruncit Cristos și, uneori, se află – ca samaritenii și evreii din pericopa evanghelică – divizate cultural și teologic și marcate de relații mai puțin amicale dacă nu de-a dreptul ostile. Ele sunt conștiente de cât de mult le desfigurează neunirea lor persistentă și recunosc necesitatea unei convertiri ecumenice care să le facă apte să toarne unele pe altele untdelemnul și vinul vindecării pe rănilor reciproce.

Hanul din parabola bunului samaritean a fost adesea interpretat de Părinții Bisericii ca o imagine a Bisericii: precum samariteanul l-a dus pe omul rănit la han, tot așa Cristos îi încredințează Bisericilor noastre pe cei care în lume sunt răniți și nevoiași, pentru a îngriji rănilor lor și a contribui la vindecarea lor. Această misiune în slujba lumii este și calea către acea unitate care este dar al lui Dumnezeu pentru poporul său.

ECTENIA DE PACE
A se intona la finalul fiecărei Sfinte Liturghii
în intervalul 18-25 ianuarie 2023

Iar și iar, în pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu fie între noi dezbinări și pentru ca să ne unim într-un gând și într-o înțelegere, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca dragoste să avem, legătura desăvârșirii și pacea lui Dumnezeu să stăpânească inimile noastre, la care suntem chemați într-un trup, și Cuvântul lui Hristos să locuiască în noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin harul Spiritului Sfânt, porunca Legii celei noi să fie semănată, să încolțească și să prindă rădăcini, ca să ne iubim unii pe alții și să nu căutăm voia noastră, ci mărirea lui Dumnezeu și zidirea Bisericii, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să piară sămânța urii, a certei, a dușmăniei și a tuturor patimilor ce ruinează unitatea Bisericii și îi dezbină pe oameni și pentru ca să fie semănată și să rodească adevărata iubire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să odihnească peste noi Spiritul înțelepciunii și al înțelegerii, Spiritul sfatului și al tăriei, Spiritul cunoștinței, al evlaviei și al temerii de Dumnezeu și prin harul Său să ne unim într-o legătura păcii și a dragostei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să piară dezbinarea și să ne mântuim de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia ; apără, mântuiește, miluiește, unește-ne și ne păzește, Dumnezeule cu harul Tău.

Pe Preasfânta, preacurata, preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o; pe noi înșine și

unul pe altul și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis: Că Tu ești Împăratul păcii și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Diaconul sau preotul: Domnului să ne rugăm.
Credincioșii răspund: Doamne, îndură-Te spre noi.*

*Apoi se rostește **Rugăciunea** prevăzută pentru ziua în curs:*

ZIUA ÎNTÂI: JOI, 18 IANUARIE

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul vieții, Tu ne-ai creat pentru ca să avem viața, și să o avem din belșug. Dăruiește-ne, Te rugăm, să putem recunoaște în frații și în surorile noastre dorința lor de viață veșnică. Fă ca, urmând cu perseverență calea lui Isus, să-i putem conduce pe tot mai mulți la Tine. Îți cerem aceasta în numele Fiului Tău, Isus Hristos. Amin!

Tatăl nostru ... **N**ăscătoare ... **M**ărire ... **Ș**i acum ...

ZIUA A DOUA: VINERI, 19 IANUARIE

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Te rugăm să ne dăruiești harul de a Te cunoaște tot mai bine, pentru a Te iubi din toată inima. Dăruiește-ne o inimă curată, pentru a-l iubi pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Fă ca darul Spiritului tău Sfânt să ne permită să percepem prezența Ta în frații și surorile noastre, ca să ne putem iubi unii pe alții cu aceeași iubire necondiționată cu care Tu ne iubești pe noi. Îți cerem aceasta prin Hristos, Domnul nostru. Amin.

Tatăl nostru ... **N**ăscătoare ... **M**ărire ... **Ș**i acum ...

ZIUA A TREIA: SÂMBĂTĂ, 20 IANUARIE

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul iubirii, care întipărești iubirea Ta în inimile noastre, revarsă Te rugăm în noi curajul de a privi dincolo de noi înșine pentru a-l vedea pe aproapele nostru chiar și în cei care sunt diferiți de noi, așa încât să-L putem urma cu adevărat pe Isus Hristos, fratele și prietenul nostru, care este Domn, în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru ... **N**ăscătoare ... **M**ărire ... **Ș**i acum ...

ZIUA A PATRA: DUMINICĂ, 21 IANUARIE

Rugăciune

Doamne, Isuse Hristoase, în timp ce mergem cu Tine spre unitate, fă să nu ne abatem privirea de la cei din jurul nostru, ci să o păstrăm vigilentă. Te rugăm să ne ajuți ca, în timp ce parcurgem cărările vieții noastre, să fim capabili să ne oprim și să întindem mâna, să-i îngrijim pe cei răniți și să simțim astfel că Tu ești prezent în ei, Tu care viețuiești și domnești în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru ... **N**ăscătoare ... **M**ărire ... **Ș**i acum ...

ZIUA A CINCEA: LUNI, 22 IANUARIE

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule milostiv, Tu care ești izvorul oricărei iubiri și al oricărei bunătăți, ajută-ne să vedem nevoile aproapelui nostru! Arată-ne, Te rugăm, ce putem face pentru a aduce vindecare; transformă-ne în așa fel încât să-i putem iubi pe toți frații și surorile noastre. Ajută-ne, mai ales, să depășim obstacolele diviziunii pentru a construi o lume a păcii spre binele tuturor. Îți mulțumim, Doamne, că ai reînnoit creația ta pentru a ne conduce către un viitor plin de speranță, Tu care ești Domnul tuturor, ieri, astăzi și pentru totdeauna. Amin.

Tatăl nostru ... **N**ăscătoare ... **M**ărire ... **Ș**i acum ...

ZIUA A ȘASEA: MARTI, 23 IANUARIE

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule, Părinte al iubirii, în Isus Hristos, Fiul Tău, ne-ai arătat semnificația ospitalității, având grijă de umanitatea noastră fragilă. Te rugăm ajută-ne să devenim o comunitate care îi primește pe cei care se simt părăsiți și pierduți, construind o casă în care toți sunt bineveniți. Fă ca, în timp ce oferim lumii iubirea Ta necondiționată, să ne putem apropia unii de alții. Îți cerem aceasta prin puterea și cu lucrarea Sfântului Spirit. Amin.

Tatăl nostru ... **N**ăscătoare ... **M**ărire ... **Ș**i acum ...

ZIUA A ȘAPTEA: MIERCURI, 24 IANUARIE

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Preasfânt, Fiul Tău, Isus Hristos, a venit în mijlocul nostru pentru a ne arăta calea milostivirii. Te rugăm ajută-ne, prin puterea Spiritului Tău, să urmăm exemplul Său de a fi în slujba nevoilor tuturor fiilor Tăi și să ne arătăm creștini uniți și mărturisitori plini de iubire și de milostivire. Te rugăm în numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Tatăl nostru ... **N**ăscătoare ... **M**ărire ... **Ș**i acum ...

ZIUA A OPTA: JOI, 25 IANUARIE

Rugăciune

Tată ceresc, Dumnezeule, Îți mulțumim pentru darul Sfântului Spirit, dătător de viață, care ne face mai deschiși unii către alții, stinge conflictele și întărește legăturile noastre de comuniune. Fă, Te rugăm, să putem crește în dragoste frățescă și în dorința de a vesti mai fidel mesajul evanghelic, pentru ca lumea să crească în unitate și să-L primească pe Principele Păcii. Îți cerem aceasta prin Hristos, Domnul nostru. Amin.

Tatăl nostru ... **N**ăscătoare ... **M**ărire ... **Ș**i acum ...